

ธรรมคัมภีร์

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

เทศน์เช้า วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๒

ณ วัดสันติธรรมาราม ต.คลองตากต อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตอนพระพุทธเจ้าจะปรินิพพาน พระอานนท์ถามเลยว่า “แต่ก่อนนี้เวลาพระหรือผู้ปฏิบัติ
ข้องใจ พระนี้ต้องมาเฝ้าพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าปรินิพพานไปแล้วจะหวังพึ่งใคร”

พระพุทธเจ้าว่า “อานนท์ ธรรมและวินัยที่เราตราไว้ดีแล้วจะเป็นศาสดาของพวกเธอ
ตลอดไป” ธรรมวินัยที่เราตราไว้ดีแล้วจะเป็นศาสดา เป็นที่พึ่ง ที่ยึดเหนี่ยวของชาวพุทธทั้งหมด

ธรรมและวินัยเห็นใหม่ ถ้าเปรียบเหมือนปัจจุบันก็พระไตรปิฎกเป็นที่ยึดเหนี่ยวของผู้ที่
ปฏิบัติ ของชาวพุทธ ถูกต้อง พระไตรปิฎกเป็นที่ยึดที่เหนี่ยว เป็นองค์ศาสดาเลยแหละ แล้วผู้ที่
ปฏิบัติจริงสมควรแก่ธรรมนะ ผู้ปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรมจะเคารพพระไตรปิฎกมาก จะ
เคารพธรรมมาก

ถ้าผู้ใดเคารพธรรมเห็นใหม่ อาจารย์มหาบัวบอก ไปอยู่กับหลวงปู่มั่น หลวงปู่มั่นเก็บเล็ก
ผสมน้อย อาบดินเล็กอาบดินน้อยนี้จะไม่ให้ผิดเลย ผู้ที่เคารพธรรมเคารพวินัยเห็นใหม่ เคารพ
พระพุทธเจ้าก็เคารพวินัยไง ธรรมและวินัยนี้เป็นศาสดาของเธอ เคารพมากนะ ผิดเล็กผิดน้อยนี้
หลวงปู่มั่นจะไม่ให้มีผิดเลย เก็บเล็กผสมน้อย เคารพในพระพุทธเจ้า ผู้ที่เคารพพระพุทธเจ้าคือ
ไม่ทำความผิดเห็นใหม่ ไม่ทำความผิดในวินัย แล้วยังปฏิบัติก็คือเคารพ

ถ้าเคารพธรรมและวินัย ธรรมอันนั้นธรรมที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้แล้วนี่ เพราะ
พระไตรปิฎกนี้เป็นแค่สื่อเข้าไปหาธรรมอันนั้น เป็นกิริยาของธรรม อาจารย์บอกว่าเป็นสื่อของ
ธรรมเข้าไปหาธรรมนั้น เคารพรูปแบบก็เหมือนกับเราเคารพคัมภีร์เห็นใหม่ คัมภีร์ไบเบิลนี้เรา

เคารพ เคารพเพื่อจะเข้าไปหาธรรม เพราะคัมภีร์โบราณเป็นแผนที่ เป็นเครื่องบอกชี้ทางเราเข้าไป ก็กราบไหว้ กราบคนชี้แนะไง คัมภีร์เป็นการชี้แนะเข้าถึงธรรม

เราไหว้พระพุทธเจ้าเห็นไหม เรากราบพระพุทธรูป พระพุทธรูปนี้หล่อด้วยทองเหลือง แต่เรากราบถึงพระพุทธเจ้า คุณงามความดี พุทธคุณ ปัญญาคุณของพระพุทธเจ้า กราบพระถึงพระ คือกราบคุณงามความดี พุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ เห็นไหม เรากราบพระทองเหลือง แต่กราบถึงพระ

เราเคารพคัมภีร์ก็เหมือนกัน เคารพคัมภีร์ตามธรรมคัมภีร์ เป็นศาสดาเพื่อเข้าหาธรรมจริง ใจ ธรรมนี้เป็นเนื้อธรรม ไม่ใช่เป็นกิริยาธรรมที่อยู่ในพระไตรปิฎก แต่เคารพคัมภีร์มาก ด้วยความเคารพนบรอบ ด้วยความเชื่อ ด้วยปักใจเชื่อใจ หวงแหนรักษาไว้ด้วยคัมภีร์นี้ ผู้ปฏิบัติจริงนี้เป็นเจตนาที่บริสุทธิ์ผุดผ่อง มันก็เป็นตามความเป็นจริงใจ

ธรรมะคือธรรมะแท้ๆ นี่คือธรรมะคัมภีร์ อาจารย์บอกเดี๋ยวนี้ปฏิบัติเหลือแต่ธรรมะคัมภีร์ เพราะว่าธรรมะคัมภีร์เห็นไหม เพราะไม่ได้เรียนอภิธรรมถึงได้เสียหาย ตัดสินกันด้วยคัมภีร์ไง ตัดสินแบบนักกฎหมายไง ตีความกฎหมายไปแต่มันก็ถูกตามกฎหมาย แต่เห็นไหมนี้ ธรรมะคัมภีร์ ถึงว่าทำคัมภีร์อ่านแล้วมันสลัดใจ สลัดใจที่ว่าอย่างไร อ้างว่าไม่ได้เรียนอภิธรรม ถ้าการเรียนอภิธรรมแล้วนี้จะตัดสินตั้งแต่วันนั้นได้เลยว่าคนทำบุญอย่างนี้จะได้อะไรอย่างนี้ อ้างอภิธรรมว่าดวงใจที่ทำบุญนั้นได้อะไร จะตอบได้

มันจะได้ไฉนยังไง มันจะคิดอภิธรรม ถ้าตอบอภิธรรมได้ มันอยู่ที่โทรศัพท์ เจตนาของเขา มันเจตนาที่โทรศัพท์ โทรศัพท์เที่ยวไปทวงไปจีเขานั่นแหละ แล้วว่ามันได้อะไรนะ มันไม่ได้บุญ มันทำบุญเพราะความเกรงใจ ทำบุญเพราะความบีบคั้น มันทำบุญเพราะคันไถ เห็นไหม มันไม่ใช่ด้วยอภิธรรมนั้น

อภิธรรมนี่ก็เป็นคัมภีร์เห็นไหม แต่ในเมื่อคนมันมีความทุจริต คนมีการบิดเบือนใช้คัมภีร์นี้ตีความเข้าข้างตน บิดเบียงประเด็นออกไปนี้ มีความทุจริตอันนั้น ทำไปด้วยความทุจริต ถึงว่า

มันเป็นการใช้โทรศัพท์ตั้งแต่ตอนนั้น ไม่ใช่ที่ว่าอิทธิธรรมนั้น แต่เวลาตัดสินก็ตัดสินอิทธิธรรม เอาอิทธิธรรมมาตัดสินนะ อ่างคัมภีร์มาตัดสิน อ่างกฎหมายไป เพราะอะไร เพราะว่าในเมื่อทุจริตนี้เป็นนามธรรม ความทุจริตเป็นความโลก ความโกรธ ความหลง แต่เวลาอวดใจ ผู้ที่ไม่เคารพธรรม ธรรมไบลานไม่ใช่ธรรมความจริง ธรรมความจริงเคารพคัมภีร์ เคารพไบลาน เคารพพระไตรปิฎก เพื่อเข้าถึงธรรมไซ้ใหม่

แต่อันนี้อ้างว่าศึกษาเล่าเรียนคือว่าจำมา แล้วเบี่ยงเบนประเด็นเอาผลประโยชน์ พอผลประโยชน์ออกไปแล้ว คนที่จะเข้ามาควบคุมก็จะเอากฎหมายมาจับกฎหมาย เป็นข้ออ้างไง มีฐาน มีที่มา ถึงเอาพระไตรปิฎกนี้มาจับผิด ก็ตัดสินกันตามพระไตรปิฎกเห็นใหม่

อย่างกรณีของพระไตรปิฎกนี้ว่าผิดตรงไหน อัดดา อนัตตานิ นี้อ้างพระไตรปิฎก อ้างคัมภีร์กันนี้ ธรรมะคัมภีร์ เอากฎหมายกับกฎหมายตีความกฎหมายแข่งกันด้วยความกฎหมาย แต่ในเมื่อเอากฎหมายเข้าไปล้อมรอบแล้ว แม้แต่คัมภีร์ที่ว่าล้อมรอบ เพราะว่าไปไหนไม่รอดแล้ว เพราะคัมภีร์ล้อมไว้หมดว่าผิดตามคัมภีร์ ผิดตามคัมภีร์เพราะเจตนามันผิด แต่อ้างคัมภีร์ แต่ผิดคัมภีร์เห็นใหม่ เพราะความทุจริตเอาคัมภีร์นี้ไปเป็นเครื่องมือ เป็นสื่อ แล้วพออ้างคัมภีร์จนตรอกในคัมภีร์นั้น แล้วพอการตัดสินก็อ้างคัมภีร์อีก เห็นใหม่ เอาคัมภีร์มาตัดสิน

ก็นักกฎหมายก็ตัดสินกันตามกฎหมาย แต่มันมีเจตนาความผิดอันนั้น มันไม่ได้พูดถึงความผิดอันนั้นไป เพราะรู้ตามคัมภีร์ ตัดสินตามคัมภีร์ ธรรมนะธรรมคัมภีร์เห็นใหม่ ไม่ใช่ธรรมแท้ใจ ผู้ที่ศึกษาคัมภีร์เพราะมันจนตรอกด้วยคัมภีร์นะนี่ ในเมื่อมีคัมภีร์อยู่ จนตรอกด้วยคัมภีร์แล้วตัดสินไม่ได้ ถ้าตัดสินตามธรรม ทุจริตเป็นทุจริต ความผิดเป็นความผิด ความโลก ความโกรธ ความผิดแล้วต้องตัดสินให้เป็นความผิดไป

ในเมื่อเอาคัมภีร์มาอ้างก่อนไป ว่าคัมภีร์สอนไว้เช่นนั้น อยู่ในธรรมะ อยู่ในพระไตรปิฎกเล่มนั้นๆ เห็นใหม่ เพราะมีการทุจริตเอาคัมภีร์มาอ้าง เอากฎหมายมาอ้าง เหมือนกับผู้ที่รู้กฎหมายมาเบียดเบียนผู้ที่บ้านนอกคอกนาที่ไม่รู้กฎหมาย เอาความที่ตัวเองมีศักยภาพเหนือกว่า

มากดขี่ข่มเหงคนข้างนอกไป พอเขารู้ทันขึ้นมาก็เบี่ยงเบนอีกว่ากฎหมายอันนี้ต้องเบี่ยงเบนไปอีก
อ้างว่ากฎหมายนี้ถ้าชาวบ้านเขารู้แล้วก็จะไม่เป็นไร เห็นไหม

ถ้ารู้อภิธรรม ถ้าเรียนอภิธรรม เรียนอภิธรรมมาที่ธรรมะคัมภีร์มันจะอะไร อภิธรรมเป็น
อภิธรรม แต่กิเลสเป็นกิเลส กิเลสอ้างอภิธรรมมาเพื่อเป็นทางรอด นี่ตัดสินกันตามคัมภีร์ ธรรมะ
ตามคัมภีร์ คัมภีร์เป็นคัมภีร์ เป็นสื่อกลางที่วางไว้ตามกฎหมาย แต่คนที่เบี่ยงเบนจะพลิกแพลง
ไปตามนั้นต่างหากละ อันนี้ต่างหากมันถึงว่าหลบเลี่ยงกันไปๆ นะ

หลบเลี่ยงนะ เพราะไม่ซื้อตรงกับคัมภีร์ อตุตา หิ อตุตโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน ตน
รู้ว่าคุณตั้งใจว่าอย่างไรนี้ มันก็จะรู้ว่าเราตั้งใจตรง ตั้งใจดี มันจะไม่ไขแบายอ้าง ถ้าตั้งใจผิด
ตั้งแต่ที่แรก แต่เข้าไปแอบแฝงอยู่ในคัมภีร์นั้นนะ เอาคัมภีร์นั้นเป็นเครื่องมือหาเงิน แล้วเรา
ตัดสินก็ตัดสินตามคัมภีร์ เบี่ยงเบนอีก คร่อมไปตลอด มันไม่ตรงหรอก ถึงว่าธรรมะตามคัมภีร์
เดี๋ยวนี้มีแต่คัมภีร์ เดี่ยวนี้มีแต่ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนมาแล้วไม่ซื้อตรงกับคัมภีร์นั้น ไม่ซื้อตรงกับ
พระไตรปิฎก ไม่เคารพพระพุทธเจ้าจริงตามที่ศึกษาเล่าเรียนมา

ผู้ที่ปฏิบัติสมควรแก่ธรรมเห็นไหม ถึงเคารพธรรมจริง เคารพด้วยความเคารพ ไม่ใช่
เคารพด้วยปากเคารพ แต่เวลาตัดสินออกมาตัดสินโดยความผิดพลาดทั้งหมดเลย เอาคัมภีร์มา
อ้าง แต่หลังคัมภีร์นั้น สิ่งที่จะช่วยเหลือกัน สิ่งที่เป็นการทุจริตอันนั้นไม่ได้พูดถึงเลย ไม่เคยพูด
ถึงเลย เพราะไม่มีใครซื้อสัตย์ตามความเป็นจริง

อ้าว เดี่ยวนี้มันมีแต่คัมภีร์ๆ แล้วมันไม่จริง เวลาถามก็ถามโก้ๆ เวลาตอบก็ตอบกัน
โก้ๆ แต่เบี่ยงเบนว่ากิเลสล้วนๆ เลย กิเลสล้วนๆ เลย แต่พระไตรปิฎก คำสั่งสอนเห็นไหม อย่าง
หลวงปู่มั่นเก็บเล็กผสมน้อย มันซื้อสัตย์ไป ซื้อสัตย์กับตัวเอง ซื้อสัตย์กับตัวเองก็เคารพตัวเอง
ก่อน ต้องเคารพตนก่อนไง อตุตา หิ อตุตโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน ตนเคารพตน ตนกลัวตน
จะพิน จะคลาดเคลื่อนจากหลักความจริงใจ

ศาสนานี้ พระไตรปิฎกชี้เข้ามาถึงการชำระกิเลส การชำระกิเลสต้องชำระตนก่อนนะ ชำระกิเลสของเรา ตนเป็นที่พึ่งแห่งตนแล้วจะเป็นที่พึ่งของทุกๆ คนได้ไง ตนพึ่งได้ พึ่งเราเองได้ เราจับผิดเราไม่ได้ นี่ตัวเองก็พึ่งตัวเองไม่ได้ รู้ๆ อยู่ในหัวใจดวงนั้นนะ ดวงที่ทุจริตรู้อยู่ ดวงไหน ก็แล้วแต่ที่ทุจริตดวงนั้นรู้อยู่ ปิดตัวเองไม่ได้หรอก หลอกตัวเองไม่ได้ ตัวเองก็หลอกตัวเอง แล้ว ยังหลอกไปข้างนอกอีก นี่เพราะมันไม่ซื่อสัตย์กับตนเอง มันลบหลู่ตนเองแล้วมันยังไปลบหลู่ คัมภีร์นั้นอีก หาวาตีไปตามเสียงข้างมากใจ ไม่เคารพตนแล้วยังไม่เคารพพระพุทธเจ้า ยังไม่เคารพพระไตรปิฎก ยังไม่เคารพธรรมที่ว่าเคารพกันจริงๆ แต่ไม่เคารพจริง ปากก็ว่าเคารพๆ เป็น ผู้รักษาด้วยแต่ไม่เคารพ

กฎหมายเอาผิดไม่ได้ แต่กรรมเอาผิดได้ กฎหมายเอาความผิดไม่ได้เพราะมันไม่เข้า องค์ประกอบของกฎหมาย แล้วแง่ของกฎหมายมี เบี่ยงเบนตามแง่ของกฎหมาย นี่ตัดสินตาม คัมภีร์ก็ตัดสินตามกฎหมาย แต่การตัดสินตามกฎหมาย กฎหมายก็แล้วคนตีความแล้วอยู่ที่ หลักฐาน ถ้าไม่เข้าองค์ประกอบ ไม่ครบองค์ประกอบนี้แบบว่าก็ยกให้ก่อน

คัมภีร์นี้เปรียบเหมือนกฎหมาย ถ้าเราเชื่อตรงกฎหมายไม่มีความหมายเลยถ้ามีศีล ๕ คนมี ศีล ๕ คนมีธรรมนี่กฎหมายไร้ประโยชน์เลย แต่นี่ทำความผิดไปแล้วก็ยังว่าไม่ผิดอีก ก็ตีความ กฎหมาย ตีความตามคัมภีร์กันไป